

29. szám.

Julius 8. 1876.

Megjelenik minden szombatnapon másfél iven sokféle képekkel ellátva.

Előfizetési ár: Egész évre jan. decz. 8 frt, 6 hóra 4 frt, 3 hóra 2 frt. Egyes szám 16. kr

Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvtárúrnál. **Kiadó-hivatal:** Pest barátság-tere Athenaeum-épület. **Hirdetések díja:** 5 hasábos nempereille sor 10 kr.

Hirdetések felvételre: egyedül Láng Lipót és társa, I. nemzetközi hirdetések felvételi rodájukban **Budapestben, FÜRDŐ-UTCA 1-SŐ SZÁM.**

XXVIII kötet.

GENERALICS CSERNAJEFF.

C SERNAJEFF nagy hős! Benne uj
Rurikot lát Moszkova.
Kancsukát hord marchai botnak.
Puskáján fényes kova.
Százezer tatárt megvagdalt
Ázsiában — röpirattal,
Generálics Csernajeff.

Óralánczán zsuzsú gyanánt
Hord Uchatius-ágyut,
Déli tizenkét órakor
A mely elsül magátul.
Szolgál e jel riadóul:
Rohannak irtóztatóul
Harczosi a »szupára.«*)

Harczvágú üzvéen, török ellen
Ráczokkal táborba szállt.
Rusdit megvetette, s Nisnél
Lenézte Kérim basát.
Bátran átugrott a Drinán,
(Vele Alimpix kapitán.)
S azután visszaugrott.

Sergét verik, hogy nem marad
A zsebükben egy krajczár;
Ő maga mégis mindég győz,
Példa rá Glava, Zajczár.
Nagy hadász! — maga írja mind
A győzedelmi bulletint
Generálics Csernajeff . . .

Don Pedrő.

*) Gombóc leveles.

TALLÉROSY ZEBULON LEVELE

Mindenváros Ádámhoz.

Tekintedes barátom uram!

MIT GONDOLYA: lesz haboru? In filek, hogy nem lesz.

Mert lasa, puskapor nélkül nem lehet löni, lövis nélkül nem lehet csatázni, csata nélkül nem eshetik haboru, mar pedig keresztiny rácznak is paganus töröknek mind a kettőnek elfogyta puskapora.

Török nem is kezte puskaporal: nem volt haborura píz, csak a pengését látta annak a kitszázezer Iyrának, a mit Izraeli barátya ütött előtte asztalhoz, s zárt be újra a tenyerébe.

Bezeg volt Milanka fejedelemnek! Mi volt neki puskapora? Volt Szvetozár, a ki lobant fel mingyar-mingyar, is hozta tűzbe ráczokat. (de maga nem ment.) Volt ő több mint puskapor! Volt valóságos lögyapot: olyan gyapjuzsak, aki isza fel minden tüzes fluidum, még nitro-glycerinszapant is, is explo-dalta Ajh jaj!

Eczer azt tanalta kivanni Sandor czar kollegájának, hogy jarjon ugy, mint Krisztusban boldogult Abdul Aziz; a mivel pedig nem kivanta neki semi rosztat, mert hiszen Abdul Aziz isza most lemondát tubafa árnyikában paradicsomba. Ha mondot volna: eregy pokolba, akor kivánt volna neki rosztat. Hat ezirt most bele ütöt derik Mileticsbe fizkes Zasztava, Kozma megfogta, Löw szijel tipte, s most is van nagy martyr, kinytelen inni sashegyit budai »Fortunaban«.

Lam, milyen szerencsis ember ez a Miletics! Igazán üldözi »Fortuna« (Igy hinak t. i. törvinsziket.) Neki nem szolgálja vers:

Fortuna szekeri
Okosan új,
Ugy forgasd Zasztavat
Hogy fel ne új,

Ha Milan kedvezett,
Tajsz is bevezethet,
Mig ne örüj!
Fortuna szekerin okosan új!

Lasa barátom uram, in mar régen buzgo tisztelője voltam mohamedan felekezetnek. (No csak no, nem kel félre érteni embert! Nem szolok karhozatos sokfeleségüségről, csak hogy vagyok fatalista én is.) Vannak törtinelemben vígzetes firfiak kik újra előjönnek, kiket nem fogja se golyó, mint Mitridatest, se szíp szo, mint Mileticset. Most is: Szvetyi inditványozta haborut, s maga került bíkéséges helyre, honan nem elhurczolja se Csernajef se Abdul Kérim. Is azonkivül Miletics is mint Mitridates szoktatyá magát systematicze mireghez, a mit szed be növekedő mirtikben ráczürmösben. Mig se nem árt neki! Ha míreg fődhoz vagja is: ürmöstül al megint talpra. Leglasa, ez a Miletades is fogja adig élni mint Mitritics, mig maga nem elpusztítja magamagat.

De hat Polyt!

Mar kezdi Karlsbadban elrejtözött elnök Ghiczy Kalmant interpelalni éjfélnor dróton: micsoda dolog az, hogy kipviselői miltosagot nem tiszteli kormány, s adja fedezetül Mileticsnek csak három bakancsost!

Ha mégis legalab három lovas kozák ezred közt kisirtették volna Budara!

alazatos szolgaja

*

J. Z.

Baratom uram!

Baj van! Haboru kiütött! Merkus kisaszonynak komoly öszeütközise volt Alvidéken törökel. Vér folyt, de halot nem maradta csatatéren. Pax nobiscum!

T. Z.

A TOLONCZ.

MILETICS-MRAVCSÁK: — Audaces „Fortuna“ juvat!

Háborodott hírek.

— Görgei a szerbeket segitendő, beallt a török hadsereg szolgálatába.

— Dr. Polyt megüzente a háborút Magyarországnak. Sajnálkozását sürgönyözte meg Ghiczynek Karlsbadba, hogy Magyarország Miletics elfogatása által kitörültetett a civilizált államok sorából. Ghicz Polyt üzenetét elolvastva, rögtön fürdőt vett.

— A szerbek nagy harcot harcolnak a törökkel; a pesti ujságírók pedig Szerbia geographiájával. A harc eddigelé mind a kettőnél szerencsétlen kimenetelű.

— A házi asszonyok panaszkodnak, hogy szakácsnők sós könnycsöppekből főzik a levest. A Mollinári és Rodich ezred a határra utazott.

— A »Golos« panaszkodik hogy Szerbiából Magyarországon át menő leveleit felbontva kapja. A »Nemzeti hirlap« a Golos fentebbi panaszára azt jegyzi meg, hogy e kellemetlenséget leginkább úgy lehet elkerülni, ha a

Golos az ő példája után szerbiai leveleit a szerkesztő ségben iratja; akkor le sem is kell lepecsételni.

— A szerb tövist a városi hatóság, ha mind ki lesz irtva, össze hordatja, és a budai török mecset előtt megfogja égetni. Félő azonban, hogy ez által Szerbia ünneplésen kifejezett rokonszenvét elvesztjük.

— Egy szorgalmas ujságolvasó hirtelen megtébolyodott Az elmezavart constantálta az orvos is. Azt állítja szegény, hogy ő a harctéri tudósításokon és telegrammokon tökéletesen eligazodik.

Közegésségügy.

A kerületi orvosok lakása előtt színes lámpák fognak égni éjszaka; — hogy a sötétben valami szerencsétlen hozzájuk ne botoljék be.

A POROSZKA NASSÁGÁÉK BÖSKÉJE.

— Az elabmasírolt Molinár bakák után. —

ELMENT a helyre regementbeli fiatalság a grániczra
Ráczok mészárszékére, most már könybe lábadoznak
szemeim; mert gavallér rendbeli baka nincsen többé
nagy Pest városában.

Elsóztam a levest, megszidtak érte. Csuffá tettek,
mintha bizony nekem nem volna szabad a szememet
úgy verni valakire, hogy a szívem is tudjon róla. Ha
krényofint nem viselek is, én is az anyám lánya vagyok,
páratlan anyai jussom az, hogy szeressem. De nem csak
én sóztam el, hanem a házban minden léány. Mert az
dunai hajók olyan drága kincset nem vittek soha, mint
mojt. Ez a regement a császár szeme fénye, ha ennek a
fiai elhullnak, úgy nincsen kire nézni, meghúzhajják
bátran a halálharangot.

Sok léány ment volna a tűzbe, vízbe, csak hogy a
galambjával lehessen. A mit a spájzból rajzolni lehetett,
magam is vittem a hajóhoz, s fen maradtam egész addig
mig a Kossuth-marsot nem huzzták, mert a legénység
másképpen nem ment volna.

Kebelére borultam a violámnak, Demeteremnek,
szivart dugtam a kabátjába. A sok generális úgy hem-
zsegett a hajó tetején, mint tyuk az udvaron. Rám is pis-
logott egy; de én az én galambom nem adom oda a
világért, nem anynyi rőt két tenyér széles pántlikáért, a
mennyit a hajón mennek.

Most már azután az is bizonyos, hogy nem marad
széles ez világon rácz még magnak sem.

Egy darabig együtt daloltunk-sirtunk, azután el-
indult a hajó:

Hajóra száll Molinár kapitány,
Utána megy egy szép barna kis leány.
Kapitány ur, de ragyog a csákója,
Vitéz urnak legyen babámra gondja.

Minek neked ilyen virág, galambom?
Jobb volna itt lenni az én vállamon.
A két karom lenne a te istápod,
Szeress engem, soha azt meg nem bánod.

Nem hallgatók kapitány ur szavára,
Mit állit meg egy szegény lányt potyára!
Van én nekem szép szeretőm, közvitéz,
Nem adnám a világot minden kincseért.

Menj, gyöngyöm violám, hadd maradjon nálam
az fekete bánat! De ha nem birtok a ráczokkal, úgy
majd le megyünk mi, azután megtudják, hogy mi az a
forró víz.

Ha pedig meg találsz halni, sárga szeggel hat sor-
jával veretem a jajszót koporsódra.

IRODALOM.

— **Az Életképek** szerkesztője fölszólítja Vadnait, mi-
tán ő e lap minden sajtóhibáját ritka collegialitással észre
veszi: álljon be az Életképekhez a correctornak.

— **Zavaros idők.** Gáspár Imre kiadta költeményeit.
Az irodalom azon gáspártolói, kik száraz lábbal akarják át-
futni, Borostyáni Nándor egy porosz-francia-háborút megjárt
water proofjába bujtattatnak.

— **Borsszemjankó** szomoruan szólítja fel a külügymi-
nisztert, (lásd mult számát,) csináljon helyette viczet. And-
rássy kiüzent a kammerdinere által, hogy azzal most köny-
nyebben szolgálhat, mint szubvenzióval.

— **Dr. Ágai Adolf** komolyan magtámadja a háborút.
Ugy látszik, irtózik a puszkaporszagtól, mert mióta egy duel-
lum elől vitézül megugrott, mindig csötvörtinszkyt mond a
Borsszemjankója.

Orosz népdal.

Sárga csikó, sárga csikó, sárga (t. i. arany)
Szerb, rácz, bosnyák jaj be nagyon árva!
Szerb, rácz, bosnyák nem lesz soká árva:
Eszteendőre én leszek a párja.
Pochvalen Pan Jézsis!

A Journal des Debats

eredeti magyar tudósítása

a szerb táborból.

MUTÁN többé bámulásra méltó fogatot sugáruti palotám előtt végig robogni nem láttam, s miután beláttam hogy az évad nem ér Budapesten egy fületlen gombot: szerb fülekből készült ragoutra vágyva felkerestem a török tábor. Célom, hogy talán a törökországi reformok keresztül vitelére megfognak államminiszternek, s ekkor a konstantinápolyi élőbáb-színház intentánsának neveztetem ki magam, miután Bóracskán vándorszínészeknek adott utasításokkal eléggé kvalifikáltam rá magamat.

Egy másik cél, mely idevezetett, egy neme a frank — anglo — germanomaniának: az évadszerű élés feladata. Voltam már több fürdön, most már vérfürdőt akarok élvezni; de csak madártálatból mint Itália dalos gyermeke a polen vát és a sült verebet.

Ma fois, ismerem a partumöket. Lueff boltja kirakatát Pesten sokat néztem; így declarálhatom Jules Janintól öökölt szellemem folytán, hogy a legkellemetlenebb parfum: a két mértföldnyire szagolt puska-por. . .

Mért irnék önök a háboru folyamáról? ezt más sürgönyökből ismerik. Minek a basa konyhájáról, mely francia sympathiat árul el és Bulangon et freres segélyből kapja tárgyait a rosszul örzött magyar neutralis földön keresztül. »Tény«, ez a kérdés! That is the question, mondja Hamlet barátom, a ki jobban lenne személyesítve, ha én volnék a budapesti színház intendánsa. Tehát tényeket uraim! Mig egy drámai sujetről gondolkoztam agyam jobb felében, mig balfelét a rendőrség szervezése foglalta el: a szerbek tanyájára jutottam. Egy kis csapat volt ez, mely a Merkus kisasszony skatulyáit ő rizte és konyháját, mely csupa hagymából állt. De átkozott legyen a ki rosztat gondolt mert a virágnak megtiltani nem lehet, hogy tulipánt hagymát ne egyék. Mint mondják, egy felszeretlen orosz brigadéros küldé a hagymát, s a kisasszony viszonzásál kapszlikat gért. A hagyma a savoir-vivre szerint a napokhoz képest különféleképp szerviroztatik. Hetfőn tulipán hagyma, kedden: jáczint hagyma, szerdán: foghagyma, csütörtökön vöröshagyma, pénteken: tutti-fruti, szombaton: kígyóhagyma.

A mint a táborba értem, legitimáltattam magam.

Nagy örömmel vették, hogy intendans aspirans vagyok rögtön engageiroztak a flaskavicai medve-színházhoz, mely négy medve családból áll. Hogy az orosz politikában ily jelentékeny befolyást nyertem — az az tánczoltatom a medvét — annak örülök. Ha van jóvőzenéje, mért ne lehetne jóvő tán c z a is, melynek reformátora én leszek!

A mint Merkus kisasszonynak bemutatattak, rögtön rá emlékezett néhai diplomatiái étlapomra a Deleljtüre s kérdé, én vagyok az a híres szakács?

Igen uraim, erre büszke voltam, s szerettem volna produkálni egy rántást. A kisasszonyt meg nyertem a drámairók társaságának s megvette tőlem »Abdul Aziz háremét,« a mit Temesváry adott elő.

Adieu —

PASMANDINDONDOFF.

K ü n o m a c h i a.

az az

Budapesti kutyák siralmai.

KIS kutya nagy kutya nem ugat hiába:
Fizetni kell érte nagy Pest városába.

Tolvajok a lánczot a zsebből elhordják,
S szegény esahos kutyát adó alá fogják.

Polgármester uram, igen szépen kérem,
Ilyen tilalommal ne rongtsa a vérem!
Ha nem kereshetek, ha kutyává lettem,
Minek regnál akkor adóval felettem?

Lágyszörü selyempines a hölgyek kedvence,
Ismeri legjobban, hogy a szív: kemence.
S ha egy agg szüz szive mély bosszura füled:
Polgármester uram még könnyen felülhet.

Pines üldözés közben agg leánykák nyelve
Ha kegyelmed ellen nagy haragra kelne:
Minden baklövését világgá beszélnek,
A sok építkezést még majd számon kérnek.

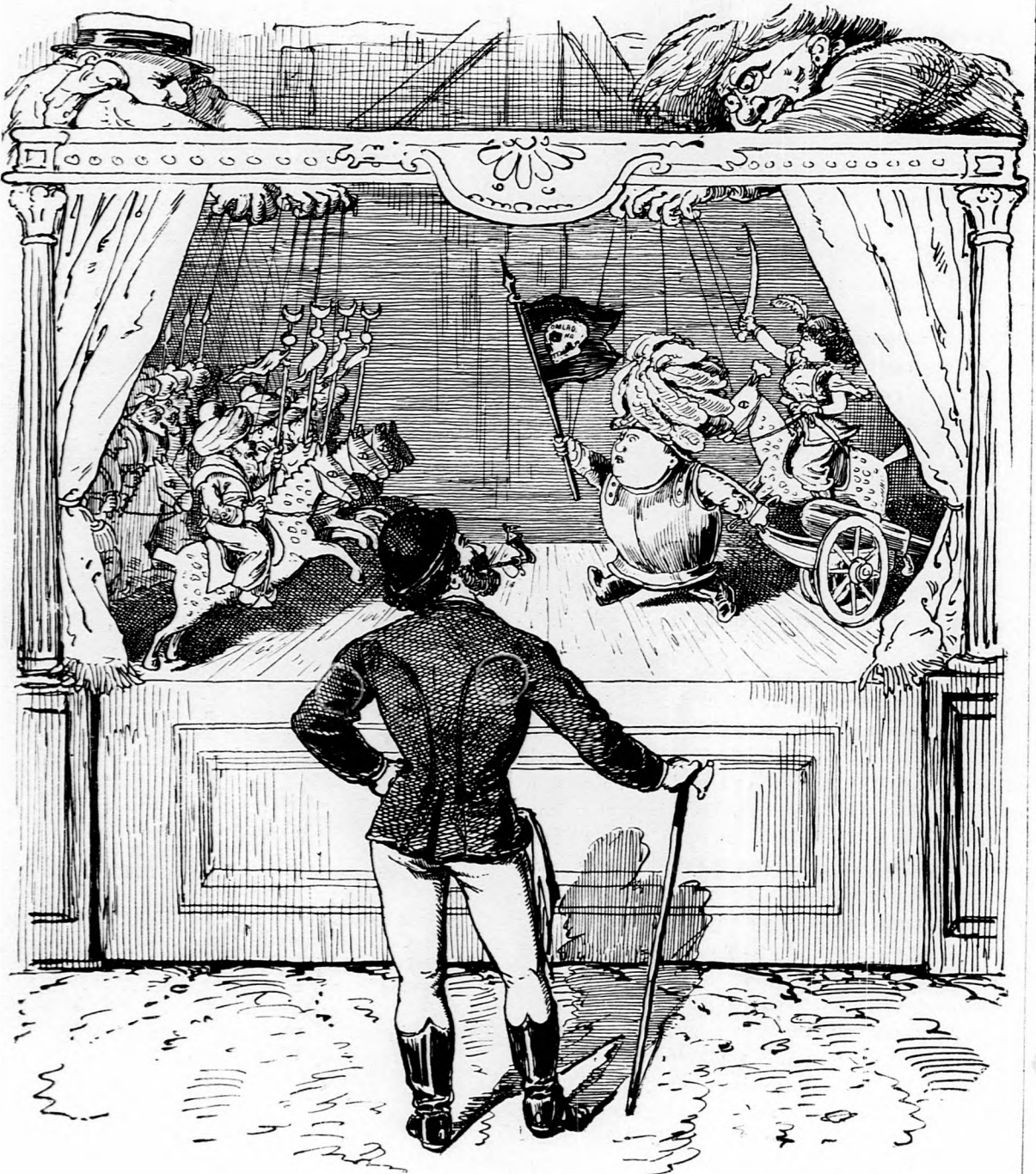
Pudlit, mopszot, rátlert hogyha megadóztat.
Lajdinánd és borbély bátran eltávozhat!
És ha ez ajkakról szól az Istenhozzád:
Nagy kegyelmű uram foghat majd borotvát.

Több kutyapolgártárs nevében

Diable,

s z a l ó n p u d l i.

A KELETI HABORU.

Hogy kezdődik.

A KELETI HÁBORU.

Hogy végződik.

Milyen legyen az ujdonság?

Egy lapszerkesztő novella-írónak s alapos fordítóknak nagyon a lelkén fekszik az »Életképek«. Azt tanácsolja, hogy a rövid híreket ne lekaszáva adják egy csomóban, hanem bokrétába fűzve ékes gráciával nyújtsák a közönségnek. Igen szárazan veszik ki magukat az ilyen ujdonságok:

— **Kossuth** Lajos Palermóban fogja tölteni a telet, mivel ott az élet olcsó és a klíma jótékony hatású. — **Petőfi** Czipruslombjainak 3 első versét sikerült fordításban közli **Mr. John Drowley**, a magyar nyelv és irodalom alapos ismerője, az edinburgi rewiewban. — **Prém József** egy fűzet verset adott ki Veszprémben. — **Toldy Pista** jelenleg az első dandy Helgolandban, a hol a magyar elemet ő és **Vadnai Károly** képviseli.

E helyett így kellene írni:

— A nagy száműzött és turini remete az olasz sajtóból szárnyra kelt hírek szerint a jövő telet a palermói narancsligetek tövében szándékszik tölteni. A narancs és cziprus nem rokonok-e? Mondjunk tehát valamit a Czipruslombok költőjéről! Az ő művei még a beefsteak-rideg angolt is lelkesítik. Ime a rostbeaf nemzet egyik tagja **Drowley János** író társunk egy kis fűzért gyűjtött össze a »Cziprus-lombok«-ból és azt az angol közönségnek bemutatja. **Petőfi** után csak is költőkről lehet beszélni, és valóban közölhetjük érdekes költészeti hírül azt, hogy **Prém József** verseket adott ki Veszprémben. De nem csak Veszprémben vannak jelenleg magyar írók, hanem Helgolandban is, a hol **Toldy Pista** fűrtjein kívül **Vadnai Károly** is képviseli a lovagias magyar elemet.

Igy mindjárt szellemdúsabbak az ujdonságok!

Kérelem a kormányhoz.

Vitézlő kormány!

Excellentiátok hibásan cselekedték azt, midőn Szerbia felől elrendelték a határzárt, hogy a hazai szerbek közül oda senki át ne mehessen.

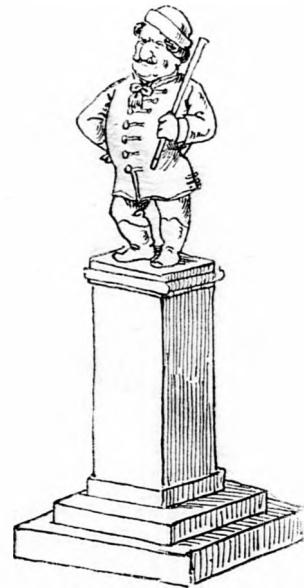
Csak tessék megengedni kinek-kinek hogy mindenmű jóságával együtt kimehet.

Hanem mikor már künn lesznek, akkor rendeljék el Excellentiátok a határzárt, hogy közülök senki vissza ne jöhessen.

Egy hazafi.

Az élősobor.

— Levelezésilap Balatonfüredről. —

Mióta a tihanyi ekkhót a fa-tetején sikerrel reprezentáltam: minden galibából velem rántatja ki magát a feredő. Ez a rézfülü Kisfaludi addig sértette itt a jó gusztust, hogy körülvettek, tegyek róla. Itt van la! Magam állok a promenád-muzik alatt státuát. All rikt!

Bi Zay,
barón de la nation.

Ics és Vics.

Ics. — Mileticsét az ágyában fogták el!

Vics. — Megfoghatatlan!

Ics. — Mért megfoghatatlan?

Vics. — Hát nem az asztal alatt!

Az atletikai club titkára közzé teszi, hogy azon tagok, kik a parádi táv-gyaloglásra pályáznai akarnak, jelentkezzenek nála, hogy leszállított áron szerezheszen vasuti jegyeket.

Tanáregyleti közgyűlés.

1-ső szónok. Profeszuraim! Ne csak az iskolának neveljünk, hanem az életnek is! — mondom én. Nem elég hogy belterjileg fejlesszük az ifjúságot, — külsejének kicsinosítása szebbik hivatásunk! Mit Toldy kézi könyve, mely nem nevel gavallérokat mint az én levelezési³ kézikönyvem! A tanuló az irodalom történetből nem tanulja meg a fésülködés mesterségét, s nem lesz érzéke a választék megbirálásához: vajon egy VIII-ik osztálybeli tanulónak á la György A. kelle nyírni haját, vagy IV-ik Henrik féle frisurát illik e viselni, vagy nem czélszerűbb e a 66-os huszár vukli? Igen is, mi vagyunk arra hivatva, hogy a kultur historia keretébe préseljük be az irodalomtörténetet s meghatározzuk a kráglík és manchettek, nyaklók és kézelők canonát: hogy vajon egy érettségi jelöltnek hány centiméterre lehet kihuzni kézelőjét, hol kezdődik a Nelson csokor. A történelmi háttért szigoru tárgyilagossággal ismertessük meg. A Zrinyit praxisból Bertók czimbalma mellett élvezze a tanuló, s ismerje meg az Alexandrinákat. Ne adjunk themákat, melyek az erkölcsöt korlátok közé szorítják; de olyanokat mit az ifjúság ért, mely élvezetről, ipar és kereskedelem, valamint művészetről szól. Mert egy nyolczadik osztálybeli tanuló már jól irhat ezekről: A »pilseni sör.« »Az a la guerre haszna.« »A pyramedli gyönyöreik.« »Egy este a Török Császárnál.« »A cigarettli készítés.« A kártya 32 lapja »Az eladás és a zálogosítás elmélete.« (Éljenzés.)

2-dik szónok. Valóban bámulom, hogy az előttem szülő a történelmi rendszernek ad tulsulyt. Minek oktasuk mi a nemes ifjúságot arra, vajon a Pilvaxban voltak e ujság-rámák, mikor erre nem kíváncsi? Tehát a történetből csak a teke asztal kaliberének fejlődése lehet reájok nézve érdekes. A mi a külföld megismertetését illeti, bizzuk ezt, a kiktől legkönyebben tanulnak: a n ö k r e. P. o. Peretti de la Croix kisasszony a »Kékmacskánál,« Mis Minnie Davis az »Orpheumban« s Kammayer k. a nemzeti pinczében. (Éljen.)

3-ik Szónok. (indítványára a tanár egylet e helyekre ránduls, a corsette prosodiáját valamint a compositio gyakorlati rendszerét alkalmazza. Toldy Ferenczre Anathema mondatik s minden tag válalkozik egy irodalmi férfitú méltatására. A bugaczi rektor indítványa ki a kun szi miklósi kántor históriáját akarja megírni, elvettetik. Másnap egyhangulag elvettetik a tanulók azon

kérvényre, hogy a szekunda-sarcz elengedtessek. Egy provinceziális profeszor küzd különösen ellene, ki a szekundából már házat épített.)

Az első összezőrrenés.

MÉRT is születtem? — vagy ha már vagyok,
Mért nem vagyok mohamedán?

Úgy nem szeszélyes zsarnokom, hanem
Rabszolgám volna a leány.

Őrizném gonddal csöndes háremembe,
Utczára is csak fátyolozva menne!
Bizony!

Jaj lenne néki, hogyha fátyolát
Titkos kéz föllebbentené,
Ha nagy szemei bódító tűzét
Félénken el nem rejtené!
Tenger zephirje szomorún susogna . . .
Egy zsák zuhanna a sötét habokba!
Bizony!

Mi a keresztény férfi? — szolgál, rab.
A szerelem, az tör neki,
Szive bálványa megkinozza jól,
Felemeli, meg elveti.
Im, ezt termé hitünk bolond regéje,
Vén századunk is eszelős még tőle.
Bizony!

Uszályhordók vagyunk; bármit teszen
A hölgy, nekünk tapsolni kell.
Szórhatja szerte kaczer mosolyát,
Cseveghet is akárkivel,
S ezért szemünknek sem szabad villogni.
Szeszélyes, zsarnok angyalok vagytok ti,
Bizony!

És minden asszony, minden lány ilyen. —
Maga se különb semmivel!
Alig csókol meg, már parancsot oszt,
Aztán boszant és ingerel.
Ereimben a düh tigrise futkos,
S mégis, mint hü eb omlok lábaidhoz,
Édes szép angyalom, bizony!

Hajnal István.

AZ „ÜSTÖKÖS“ EREDETI OKMÁNYTÁRA.

Sütemei állatsereglet.

Minél fogva Anál inkább is tisztet urakat Meghivnya
Mivel Nagyszerű előadások és minden féléle darabok. adat-
nak elő A testgyakorlatban szinte részvényes egy két éves fiú
Végén pedig egy 8 éves Francia leány vilány bengá-
lia világitás melet fogja magát produkálni és ez melet szin-
te látható egy koozi vadálatok regel 7 órától, este 7 tig az,
etetis pedig délután 5 órakor.

A test gyakorlat kezdete este 8 órakor,
Jáczó hej Vásár téren.

Levélczim.

OÁrtod

János meg marat majd töbed irok deső utza házszám
nagy Sofi 16
máros ililye deved pálné.

Női arczképek.

Szép Málvin.

Messze földről ide jöttél
Mutogatni szépséged,
Itt egy gróf, vagy báró rögtön
Beléd szeret, azt vélted.

Császárfürdő, Margit sziget,
Jogász gyűlés, honvéd hál —
Nagy úszesen, csata készen,
Te mindenütt ott voltál.

Ki irkáltak ujságokba,
Innen, onnan való vagy ;
Suttogtattad egyre-másra :
Gazdagságod milyen nagy.

Idő mulik. A pénzedet
Mind elhordta már a szél,
És helyébe — nem vő legény t
Szabó Kontót szereztél.

Czigány adomák.

Czigány. Mennyibe kerül egy mázsa fehér cukor?
Kereskedő. Husszonnyolcz forint.

Czigány. Hát egy font?

Kereskedő. Font számra drágább — —

Czigány. Jáj ha drágább, ákkor ádjon csak egy
krajczárért!

A földes urficska tizedik évét töltötte be, eljött a
czigány szolgálta is köszönteni, s azt kívánta tiszta szívé-
ből, hogy a huszadik évet meg ne érje.

— Miért te bolond?

— Hát hogy katona ne legyen azs urfíbul!

Ablakot tört be a czigány. Rá förmednek, mért
nem vigyázott?

— Vigyázni én vigyáztam; mért nem vigyázott
az ablak!

Gazda: No czigány, mért nem dolgozol?

Czigány, Jáj hágyun bikit a tensur! ugy fáj a fejem
hogy azst se tudom, mágával besilek é, vágy á kisas-
zsonynyal?

Megtefelelő minőségvény.

Egy úri család pályázatot hirdetett nevelői állomá-
sra. A nevelő főbb tulajdonságai között meg kívántatott,
hogy elvonult, magába zárt előéletet élt legyen.

Jelentkezett is rá valaki, a ki három évig ült a fe-
nyitő dologházban.

SZERKESZTŐI SUBROSA.

— **Önk. önk.** Szerencsétlen sorsukat ezek sem kerülik el. Az
ösiség szép a jogban, de baj vicznél — **Vidéki költői levél.** Ha job-
ban megérik az ugorka idény. — **Hires ember albumába.** (a ki egyt-
tal szerkesztő is.) Sejtjük a vonatkozást, de a közönség el nem
érténé. Pedig az kell a közönségnek is, neki is. Világosabban. —
Szombathely. F. M. Smach Jizrael! Előre! — **Aesculáp.** Jó recept,
de nagyon hosszú. Kevesebb szer több szerencsével hatna. —
Ő és én. Nem emlékszünk, üzentük e már, hogy rosz? — **Temesvár**
Kelemen. Elhallgasson, vagy rá olvassuk a nevére szóló kaden
cziát. — F. M. S. Érdemes bizony. — N. K. Helylyel közzele jó.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

JÓKAI MÓR.

Stáció utca 80-ik szám alatt.

Budapest. 1876.

NYOM. AZ „ATHENAEUM“ NYOMD.

(Athenaeum-épület)

Hirdetések felvételnek:

egyedli

LÁNG LIPOT ÉS TÁRS.

I. nemzetközi hirdetések fel-
vételi irodájukban, Budapest
Fürdő-utca 1-ső szám.

Rajzolja

JANKÓ.

Metszi

POLLAK.

ELŐFIZETÉSI FELHIVÁS JÓKAI MÓR LAPJAIRA.

A HON.

Politikai napilap, esti lappal, a legnagyobb alakban.

Esteli tárczájában a legkitünőbb, s az ujabban világhírűvé lett külföldi írók elbeszéléseit hozza.

Jövő évnegyedben veendi kezdetét benne Jókai Mór nagy regénye „EGY AZ ISTEN” czimmal.

A HON előfizetési ára:

havonként	2	frt.
évnegyedre	6	„
félévre	12	„

A magyar nép legkedveltebb humorisztikus lapja,

az

ÜSTÖKÖS.

JANKÓ JÁNOS genialis karrikaturáival.

Megjelen hetenként, ára:

évnegyedre	2	frt.
félévre	4	„

Az előfizetési pénz e négy lapra az **Athenaeumba** küldendő. Budapest, Barátok tere 7.

Az

ÉLETKÉPEK.

Szépirodalmi, művészi és társaséleti napilap.
képekkel.

Az Életképek nagy nyolczad réten jelenik meg, 8—10 oldalon, a legkitünőbb irodalmi erők közreműködésével. Az eddig megjelent számokban **Vámbéri, Dux, Pulszky, Téfi, Jókai**, s mások munkái jelentek meg.

Jókai minden apróbb műveit az Életképekben közli.

Minden vasárnapi szám művészi kivitelű **képet** hoz.

Előfizetési ára:

(juniustól szeptemberig).	6	frt — kr.
évnegyedre	4	„ 50 „
félévre	9	„ — „
egész évre	18	„ — „

Politikai néplap.

az

IGAZMONDÓ,

különösen szem előtt tartja a politikai értesítéseken felül a nép ismeretei terjesztését, s TÁRCZÁJÁBAN mindig sziv és elmeképző olvasmányokat hoz.

Előfizetési ára:

évnegyedre	1	frt 25 kr.
félévre	2	„ 50 „
egész évre	5	„ — „

Az Athenaeum könyvkiadó-hivatalában

Budapesten (barátok-tere, Athenaeum épület) megjelent s általa minden hiteles könyvárúsnál (Bécsben Gorischek, Stepfansplatz 6.) kapható:

A debreczeni Innátikus.

Elbeszélés egy kötetben.

Irtta **JÓKAI MÓR.**

Ára 80 kr.

Ama kedélyes, törülmetszett magyar zamatu elbeszélések egyike ez, melyekben Jókai leginkább van otthon, melyek me írásában a legezerencsésebbnek mondható s melyek neve nagyságát leginkább megállapították. A félmult idő tipikus alakjainak, a melyek írásában oly nagy mester, egész tömegével találkozunk itten, s ráismerünk bennök egy-egy rokon vonásra, mely atyánk, nagyatyánk alakjából még emlékünken maradt. Az egész művet az a jóízű humor lengi át, melynek a magyar írók műveiben hiába keressük mását. Költői kedélyből fakadó, a hamisítatlan magyar életből merített munka ez, melyet magyar ember nem olvashat valódi lelki gyönyörűség s a nélkül, hogy a költészet játékos derűje őt is föl ne derítse.

Jókai Mór legujabb regénye.

Az élet komédiásai.

Hét kötetben.

Ára 7 forint.

A legkedveltebb regényirő e munkája dedicatióval kezdődik. Magyarország királynéjának, a magyar nemzet e szerető anyjának van az ajánlva, ki e napokban vette a mű első példányát az ünnepelt szerző kezéből s megígérte, hogy el fogja olvasni. Hozzátehetjük, hogy élvezettel fogja elolvasni s nem csak ő, kit a sors oly magasra helyezett, de élvezettel fogja azt olvasni a nagy közönség is, mert Jókai éppen az az író, ki a szépirodalom terén általánossá tudja tenni az egyenlőséget annyira, hogy míg finomságait csak a legmagasabb műveltségű ember véli méltányolhatni teljesen, — a ragyogó stílnél és páratlanul világos irmodornál fogva könnyen hozzájárulhatók és megérthetők azok a nagy közönségnek is. Jókai regényeit egyenlő lelkiismerettel olvashatják a koronás fejek és a nép egyszerű gyermekei s egyenlő könnyűséggel játszik ő mind a kettőnek a szívével. Egyszerre derül fel kedélyűk humoros jeleneteinél s összefolynak könyveik a szomoruaknál, ki a demokraczia a szépirodalomban; nem abban az értelemben, hogy levonjuk a fejedelmek izlését a pórias színvonalig, hanem hogy a pórt is felemeljük a finomult izlés megértéseig, s az általánosabb emberies érzelmek festésében kimutassuk, hogy nincs oly magas társadalmi fok, mely felülemelkedhessék s nincs oly alacsony, mely alábbszállhasson azon a színvonalon, a hol az ember végződik s vagy a félisten, vagy a féllátat kezdődik. — E regénye Jókainak már a hetvenes években, tehát a legeslegujabb korban játszik, azon a téren tehát, melyet a koszorús író regényeiben még föl nem keresett. Az idő megválasztása mutatja az egész mű háttérét s az alapeszmét bejelenti a cím maga. »Az élet komédiásai« oly emberekről beszél, a kik álarcot viselnek. Másnak mutatják magukat, mint a minők valóban. A jellemfestés mesteri, a mese érdekfeszítő, szövése, bonyolítása és megoldása meglepő, mint azt Jókainál már megszoktuk. Minden során meglátszik a szerző bűvös keze. S ha ajánlására többet nem hozunk fel, tulajdonítsa az olvasóközönség annak, hogy hálátlan munkának tartjuk vizet hordani a Dunába. Jókai nevét olvasva egy mű alatt úgy is, tudja minden ember, hogy az a képzelhető legnemesebb szellemi élvezetnek a biztosítéka.

ITÉLET NAPJA.

Dramai költemény.

Irtta **B. KAAS IVOR.**

Ára 1 frt 50 kr.

Oly drámai költeményt vesz e műben az olvasó, mely nem halad járt nyomokon s mint a kritika általánosan elismerte, irodalmunk egyik legkiválóbb tehetségének műve. Az akadémia bírálója a gr. Karácsonyi-pályázat alkalmával, melyre e mű is versenyzett, néhány kifogás mellett elismeréssel emlékeztek meg róla s az olvasó közönség most azon helyzetben van, hogy a mű elolvasása által annak belbecséről közvetlenül szerezhet magának ítéletet. Nagy arányú philosophiai költemény ez, de ez elnevezés nem értelmezendő úgy, hogy e műben csak azok lelhetik örömlükét, kik egyáltalában a philosophiai olvasmányok kedvelői. Költő dolgozta fel a philosophiai feladatot, s az ember szenvedélye erős-n lüktet a mű minden alakjában, minden sorában. Irodalmunkban vannak sokan, kik e művet egy színvonalra helyezik M a d a c h »Ember tragoediájával.« Napjaink anyagi küzdelmei között a költészet terén egy figyelemre méltó tehetség eredeti alkotása minden művelt nép körében nagy érdekltséget kelt fel, s bizonyára a magyar olvasó is érdeklődéssel fogadja e nagy gondal, költői vervevel irt s feltűnést keltett művet.

SZÉP DIEGO.

Vígjáték 3 felvonásban.

Irtta **MORETO.**

Fordította

BEKSICS GUSZTÁV.

Ára 1 frt 30 kr.

Azon spanyol író művét veszi itt a közönség, kinek »Közönyt közönnnyel« című vígjátéka már évek óta kedves darabja mind a színház mind az olvasó-asztal kedvelőinek. Ugyanaz a jókedvű hangulat, a komikumnak drasztikus, mégsem sértő kitüntetése, az alakok találó rajza s az érdeklődés tapintatos fokozása jellemzi a Szép Diegót is, mely mű egyébiránt még azért is érdekes, hogy — alig érthető figyelembe nem vétel folytán — a különben mindent lefordító német irodalomban hiányzik. Alig érthető figyelembe nem vétel folytán, mondjuk, mert jelessége mind a lefordítást, mind a színpadra hozatalt nagyon is megérdemli. Köszönettel tartozunk tehát a fordítónak, ki azt oly sima fesztelen nyelven, átültette irodalmunkba, és köszönettel a Kiszalud-Társaságnak, mely közrebocsátotta.

Egy nagyvilági házasság.

Regény.

Irtta **Feuillet Octáv.**

Francoziából **U. ILONA.**

Az »Egy szegény ifjú történetének« szerzője, kinek regényeit és színműveit a magyar olvasóközönség is oly nagy érdekltséggel fogadja, a »Revue des deux mondes« számára f. é. szeptember és october hónapjaiban új regényt irt, mely immár magyar fordításban is megjelent. Címe: »Egy nagyvilági házasság.« Érdekteljes, nagy hatású nemes mű. Párisban három hét alatt tíz kiadást ért. Egyes jeleneteit, a szellendus francia tárczairó, Wolf Albert, a regényirodalom legszebb jelenetei közé sorozta. Ilyen az a jelenet, midőn a férfiú, kit a regény hősnője szeret, az örvény szélén álló hölgyhez e sort írja: »ön h o l n a p nagyon boldogtalan lesz!« — A nő felébredése, nemes küzdelme a legtalálóbb, legmeghatóbb rajz, a mely valaha regényirő tollából kikerült. A fordítás kitűnő. A díszesen kiállított mű ára csak 80 kr.